

Prof. dr hab. inż. Jerzy Hoła
Politechnika Wrocławska
Wydział Budownictwa Lądowego i Wodnego
Wybrzeże Wyspiańskiego 27, 50-370 Wrocław
e-mail: jerzy.hola@pwr.edu.pl

Wrocław, 19 maja 2022 r.

RECENZJA

**dorobku naukowego, dydaktycznego, zawodowego i organizacyjnego,
dra inż. Adama BARYŁKI,
w związku z wszczętym postępowaniem o nadanie stopnia naukowego
doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno – technicznych
w dyscyplinie inżynieria lądowa i transport**

1. Wstęp

Recenzję opracowałem na prośbę Przewodniczącego Rady Dyscypliny Naukowej Inżynieria Lądowa i Transport Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego w Warszawie płk prof. dr. hab. inż. Michała Kędzierskiego zawartą w piśmie z dnia 29 marca 2022 roku, w związku z powołaniem mnie przez Radę Dyscypliny Naukowej Inżynieria Lądowa i Transport Wojskowej Akademii Technicznej uchwałą nr 6/RDN/ILiT/2022 z 29 marca 2022 roku na recenzenta w postępowaniu awansowym dra inż. Adama Baryłki, wszczętym 17 grudnia 2021 roku w dziedzinie nauk inżynieryjno – technicznych w dyscyplinie inżynieria lądowa i transport.

Recenzję opracowałem zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 219 Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce oraz art. 179.6 Ustawy z 3 .07.2018 roku – Przepisy wprowadzające.

Podstawę merytoryczną opracowania recenzji stanowią dostarczone mi wraz z w/w pismem dokumenty dotyczące osiągnięć Kandydata.

2. Sylwetka naukowa Kandydata

Dr inż. Adam Baryłka ukończył studia na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej w 2003 roku uzyskując dyplom inżyniera budownictwa

lądowego w zakresie inżynierii produkcji budowlanej. W 2005 roku ukończył studia na Wydziale Inżynierii Chemii i Fizyki Technicznej Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie uzyskując dyplom magistra inżyniera budownictwa lądowego w zakresie organizacji i zarządzania. Ponadto, w 2017 roku ukończył studia w Wyższej Szkole Ekologii i Zarządzania uzyskując dyplom magistra inżyniera architekta w zakresie architektury i urbanistyki.

W 2014 roku dr inż. Adam Baryłka uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych w zakresie budownictwa w specjalności bezpieczeństwo obiektów schronowych, który został Mu nadany uchwałą Rady Naukowej Wydziału Inżynierii Chemii i Fizyki Technicznej Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie na podstawie rozprawy doktorskiej pt. : „*Modelowanie numeryczne wpływu pożaru zewnętrznego na konstrukcję schronu wykopowego*”. Promotorem rozprawy był prof. dr hab. inż. Grzegorz Bąk.

Począwszy od roku 2008 do 2020 Habilitant zatrudniony był, w różnych przedziałach czasowych, w jednostkach naukowo – dydaktycznych w charakterze nauczyciela akademickiego, mianowicie w 2008 roku w Prywatnej Wyższej Szkole Businessu i Technik Komputerowych, w latach 2011 – 2013 i 2017 – 2018 w Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie na Wydziale Inżynierii Lądowej i Geodezji a następnie na Wydziale Logistyki, w latach 2018 – 2020 na Uczelni Techniczno – Handlowej im. Heleny Chodakowskiej w Warszawie na Wydziale Inżynieryjnym.

Obszar aktywności naukowej dra inż. Adama Baryłki obejmuje problematykę uwarunkowań technicznych, prawnych i organizowanych w zakresie procesu budowlanego obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa w ciągu całego okresu ich życia, lokalizowanych na terenach zamkniętych.

Dorobek publikacyjny Habilitanta, po doktoracie, obejmuje:

- 1 monografię naukową (autorską) stanowiącą osiągnięcie naukowe,
- 96 artykułów w czasopismach znajdujących się w wykazach ministerialnych (w tym 53 samodzielne i 25 w języku angielskim), w tym 23 w czasopismach wysokopuntowanych, mianowicie:
 - ✓ 2 w *Energies* (140 pkt.),

- ✓ 5 w Journal of Achievements in Materials nad Manufacturing Engineering (70 pkt.),
 - ✓ 5 w Rynek Energii (70 pkt.),
 - ✓ 6 w Inżynieria Bezpieczeństwa Obiektów Antropogenicznych (70 pkt.),
 - ✓ 1 w Achievements of Materials Science and Engineering (70 pkt.),
 - ✓ 1 w Archives of Mechanical Engineering (70 pkt.),
 - ✓ 3 w Modern Engineering (40 pkt.).
- 20 rozdziałów w monografiach naukowych (10 samodzielnych),
 - 32 referaty konferencyjne wygłoszone na 16 konferencjach (11 międzynarodowych),
 - 12 publikacji książkowych (10 recenzowanych) w formie poradników i przewodników.

Liczba cytowań: w bazie Web of Science – 3 (Index Hirscha wynosi 1), w bazie Scopus – 27 (Index Hirscha wynosi 3), w bazie Google Scholar – 451 (Index Hirscha wynosi 12).

Ponadto z ważniejszych osiągnięć naukowych dra inż. Adama Baryłki wymienić należy: redakcję naukową 4 monografii, członkostwo w Radzie Naukowej trzech czasopism naukowych (Modern Engineering, Safety and Defence, Aparatura Badawcza i Dydaktyczna), wykonanie recenzji artykułów naukowych w publikacji „Perspective Directions of Innovative Development of Construction Industry and Engineering Training” – no. 1 i 2, Brześć 2018, członkostwo w Radzie Naukowej Międzynarodowej Konferencji Naukowo – technicznej, a także promotorstwo pomocnicze w rozprawie doktorskiej mgr Katarzyny Nikorowicz – Zatoskiej na temat : „Usytuowanie przestrzenne lotnisk jako element kształtujący bezpieczeństwo transportu lotniczego w Polsce”; promotor płk dr hab. Adam Radomyski, prof. LAW, Lotnicza Akademia Wojskowa.

Całościowo dorobek naukowy Habilitanta oceniam jednoznacznie pozytywnie. Zwraca uwagę duża liczba opublikowanych artykułów w różnych czasopismach naukowych znajdujących się w wykazie ministerialnym, w tym ponad 20 artykułów w czasopismach o punktacji 140, 70 i 40 pkt., opublikowanie autorskiej monografii naukowej, opublikowanie 20 rozdziałów w monografiach naukowych, duża aktywność konferencyjna. Wprawdzie liczba cytowań prac Habilitanta poza bazą Google Scholar nie jest zbyt duża, jednak należy zauważyć, że zdecydowana

większość artykułów ulokowanych w wysokopunktowanych czasopismach i mogących skutkować w przyszłości cytowaniami opublikowana została w latach 2020 – 2021.

Podsumowując ten fragment recenzji stwierdzam, że spełniony jest wymóg art. 219 ust. 1 ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce. Habilitant posiada tytuł doktora uzyskany na podstawie przepisów obowiązujących w polskim prawie. W mojej opinii całościowy dorobek naukowy Habilitanta jest duży i zasługuje na bardzo pozytywną ocenę.

3. Ocena osiągnięcia naukowego

Osiągnięciem naukowym będącym podstawą ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego jest monografia naukowa pt: *„Tereny zamknięte integralnym elementem systemu bezpieczeństwa państwa”*, wydana w 2020 roku przez Akademicką Oficynę Wydawniczą EXIT. Recenzentami monografii byli: prof. dr hab. inż. Jan Figurski, prof. dr hab. inż. Andrzej Kolasa, dr hab. inż. Jerzy Obolewicz.

Monografia ujęta została na 561 stronach i stanowi spójne tematycznie opracowanie naukowe. Składa się z 8 rozdziałów, poprzedzonych wprowadzeniem do zagadnienia „Terenów zamkniętych” jako formy zapewnienia bezpieczeństwa państwa, z podsumowania i wniosków, oraz materiałów źródłowych wykorzystanych w monografii. Jej zawartość merytoryczna odpowiada ściśle tytułowi. Do opracowania monografii Habilitant wykorzystał 64 pozycje literaturowe własne, w tym 57 autorskich.

We wstępie do monografii Habilitant sformułował następującą tezę badawczą: „Tereny zamknięte zabudowane obiektami budowlanymi inżynierii lądowej stanowiącymi infrastrukturę bezpieczeństwa państwa są integralnymi elementami systemu bezpieczeństwa państwa”. Tezę tą udowodnił w monografii.

Do głównych celów naukowych sformułowanych i osiągniętych w monografii należą:

- 1). Syntetyczna analiza zagadnień realizacji procesu budowlanego obejmującego obiekty budowlane infrastruktury bezpieczeństwa państwa zlokalizowane na terenach zamkniętych z wyeksponowaniem specyfiki poszczególnych etapów procesu budowlanego tych obiektów, w zakresie: przygotowania procesu budowlanego

inwestycyjnego, realizacji robót budowlanych, eksploatacji i zarządzania, oraz przestrzegania wymagań ochrony informacji niejawnych przez wszystkie podmioty uczestniczące w szeroko rozumianym procesie budowlanym zarówno inwestycyjnym jak i eksploatacyjnym.

2). Systemowe opracowanie istotnych zagadnień procesu budowlanego w zakresie projektowania, realizacji, eksploatacji i zarządzania obiektami budowlanymi infrastruktury bezpieczeństwa państwa (w ciągu całego cyklu ich życia) lokalizowanych na terenach zamkniętych, uwzględniających: stosowane procedury ustanawiania terenów zamkniętych i ich stref ochronnych w planowaniu przestrzennym na etapie planowania wojewódzkiego i miejscowego, dostępu do informacji dotyczących ustanowionych terenów zamkniętych i ich stref ochronnych, ograniczeń w zakresie zagospodarowania i użytkowania obowiązujących w strefach ochronnych oraz skutki prawne ustanawiania terenów zamkniętych i ich stref ochronnych.

3). Sformułowanie wniosków i postulatów ukierunkowanych na doskonalenie systemu postępowania w zakresie: ustanawiania terenów zamkniętych i ich stref ochronnych oraz procesu budowlanego na tych terenach.

4). Aplikacja usystematyzowanych naukowo zagadnień realizacji procesu budowlanego obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa lokalizowanych na terenach zamkniętych jako integralnych elementów systemu bezpieczeństwa państwa.

W monografii Habilitant opracował ponad 60 oryginalnych algorytmów postępowania związanych z procedurami planowania przestrzennego, lokalizacji terenów zamkniętych oraz ich stref ochronnych, projektowania, budowy i eksploatacji obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa, pozwalającymi na całościowe zrozumienie złożonych zagadnień dotyczących terenów zamkniętych w dziedzinach obronnej, ochronnej, gospodarczej i społecznej.

Poniżej zamieściłem skrótową charakterystykę treści ujętych w poszczególnych rozdziałach monografii.

Rozdział 1 – Zagadnienia bezpieczeństwa państwa – zawiera m. in.: określenie pojęcia państwa i jego funkcji, w tym zagadnienia relacji bezpieczeństwa i rozwoju społeczno-

gospodarczego oraz zagrożeń bezpieczeństwa państwa, wyjaśnienie pojęć dotyczących istoty bezpieczeństwa jako podstawowej potrzeby człowieka oraz różnych definicji tego pojęcia, omówienie pojęć bezpieczeństwa przyjmowanych według różnych kryteriów, omówienie istotnej roli infrastruktury bezpieczeństwa państwa i roli terenów zamkniętych w kształtowaniu bezpieczeństwa państwa.

Rozdział 2 – Podstawowe dokumenty dotyczące bezpieczeństwa państwa – obejmuje analizę zapisów Konstytucji RP i ustaw odnoszących się do bezpieczeństwa państwa oraz dokumentów strategicznych w zakresie bezpieczeństwa, strategii obronności, strategii bezpieczeństwa narodowego RP, z wyeksponowaniem zawartych w nich treści odnoszący się do przedmiotu monografii.

Rozdział 3 – Obiekty budowlane mające istotne znaczenie dla bezpieczeństwa państwa – zawiera m.in. określenia: pojęcia obiektu budowlanego w przepisach prawa, wymagań jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane, wymagań dotyczących projektowania, budowy i eksploatacji obiektów budowlanych, prawnej identyfikacji obiektów budowlanych inżynierii lądowej zaliczanych do obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa z uwagi na ich istotne znaczenie dla tego bezpieczeństwa, ze wskazaniem na konieczność ujednoczenia zasad tej identyfikacji oraz określenie możliwych form działań w zakresie tych obiektów ukierunkowanych na zapewnienie bezpieczeństwa państwa. W ramach tego rozdziału autor przeanalizował pięć grup zagadnień dotyczących obiektów budowlanych inżynierii lądowej zaliczanych do obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa, z uwagi na ich istotne znaczenie dla tego bezpieczeństwa, w zakresie:

- identyfikacji obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa;
- identyfikacji ww. obiektów budowlanych, z uwagi na cel i lokalizację;
- oceny problemu jakości ww. obiektów budowlanych;
- oceny wymagań bezpieczeństwa ww. obiektów budowlanych lokalizowanych na terenach zamkniętych;
- oceny istotnych problemów dotyczących ww. obiektów budowlanych występujących w procesie budowlanym obejmującym ich projektowanie, budowę i eksploatację.

Rozdział 4 – Inżynieria bezpieczeństwa obiektów budowlanych w problematyce bezpieczeństwa państwa – zawiera omówienie uwarunkowań funkcjonowania człowieka

w środowisku oraz zagadnień inżynierii bezpieczeństwa obiektów antropogenicznych, do których zaliczamy obiekty budowlane infrastruktury bezpieczeństwa państwa w aspekcie przestrzennym oraz w aspekcie rozwiązań technicznych obiektów budowlanych determinujących stan bezpieczeństwa, w tym obronności państwa. W rozdziale zdefiniowano pojęcie inżynierii bezpieczeństwa obiektów budowlanych, przedstawiono ogólne zasady inżynierii bezpieczeństwa ww. obiektów budowlanych zawartych w przepisach ustawy – *Prawo budowlane*, koncentrując uwagę na przyczynach zagrożeń bezpieczeństwa tych obiektów, metodach ich uodporniania, monitorowaniu ich stanu bezpieczeństwa w poszczególnych etapach procesu budowlanego oraz na metodach i zasadach diagnostyki technicznej wykorzystywanych w procesie monitorowania.

Rozdział 5 – Zagadnienia bezpieczeństwa w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – odnosi się do podstawowych pojęć związanych z planowaniem i zagospodarowaniem przestrzennym, zawiera prezentację systemu planowania przestrzennego, odnosi się do regulacji prawnych procesu planowania i gospodarowania przestrzenią oraz do podstawowych zasad planowania i zagospodarowania przestrzennego, a także do sposobów uwzględniania wymagań bezpieczeństwa, w tym obronności państwa w systemie planowania przestrzennego kraju oraz omawia zagadnienia terenów zamkniętych i ich stref obronnych w planach zagospodarowania przestrzennego.

Rozdział 6 – Zagadnienia ustanawiania terenów zamkniętych na potrzeby bezpieczeństwa państwa, w tym obronności państwa – zawiera m. in.: zasady i procedury ustanawiania terenów zamkniętych oraz rezygnacji ze statusu terenu zamkniętego, skutki prawne zamknięcia terenów dla potrzeb bezpieczeństwa, w tym obronności państwa, wymagania dotyczące ochrony informacji niejawnych dotyczących obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa istotnych dla bezpieczeństwa państwa, w tym obronności państwa oraz informacji niejawnych dotyczących terenów zamkniętych, a także nadzoru nad pracami geodezyjnymi i kartograficznymi prowadzonymi na terenach zamkniętych. Ponadto w rozdziale omówiono problemy dotyczące formy wydawanych decyzji o ustanowieniu terenów zamkniętych i sugestie w zakresie ich uzupełnienia i ujednoczenia, dostępu do informacji dotyczących ustanowionych terenów zamkniętych oraz zagadnienia terenów zamkniętych w innych przepisach prawa, a także

systemów informacji przestrzennej, jako narzędzi umożliwiających identyfikację terenów zamkniętych.

Rozdział 7 – Zagadnienia ustanawiania stref ochronnych terenów zamkniętych na potrzeby bezpieczeństwa państwa, w tym obronności państwa – zawiera m. in.: cel ustanawiania stref ochronnych, identyfikację oddziaływań determinujących potrzebę ustalania stref ochronnych, przepisy regulujące zasady i procedury prawne i skutki prawne ustalania (i braku) stref ochronnych terenów zamkniętych.

Rozdział 8 – Zasady projektowania, budowy oraz eksploatacji obiektów budowlanych mających istotne znaczenie dla bezpieczeństwa państwa – podaje procedury postępowania (wymagane prawem) związane z procesem budowlanym obiektów infrastruktury bezpieczeństwa państwa obejmujące projektowanie, budowę oraz eksploatację tych obiektów, które są uzależnione od ich usytuowania na terenach zamkniętych lub poza tymi terenami. W rozdziale zwrócono ponadto uwagę na specyfikę postępowania w zakresie wymagań odnoszących się do prowadzenia robot budowlanych ww. obiektów wymagających pozwolenia i zgłoszenia, przedstawiono ponadto syntetyczne informacje odnośnie do organów administracji publicznej właściwych w sprawach robót i obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa lokalizowanych na terenach zamkniętych.

Problem naukowy podjęty w ocenianej monografii obejmuje doskonalenie szeroko rozumianego procesu budowlanego obiektów budowlanych inżynierii lądowej w zakresie infrastruktury bezpieczeństwa państwa lokalizowanych na terenach zamkniętych. Problem ten jest aktualny i ważny. Do jego rozwiązania Habilitant wykorzystał metodę inżynierii systemów. Opracował kilkadziesiąt własnych schematów i algorytmów obrazujących złożone procedury postępowania związane z zagadnieniami omawianymi w monografii, pozwalających całościowo je zrozumieć.

W mojej opinii oceniana monografia stanowi istotne osiągnięcie naukowe poszerzające aktualną wiedzę w dyscyplinie inżynieria lądowa i transport, z uwagi na:

- dokonanie analizy zagadnień realizacji procesu budowlanego z wykorzystaniem metod inżynierii systemów, obejmującej obiekty inżynierii lądowej w zakresie obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa lokalizowane na

terenach zamkniętych z wyeksponowaniem specyfiki poszczególnych etapów tego procesu,

- naukowe usystematyzowanie istotnych zagadnień procesu budowlanego obiektów inżynierii lądowej w zakresie projektowania, realizacji, eksploatacji i zarządzania obiektami budowlanymi infrastruktury bezpieczeństwa państwa lokalizowanymi na terenach zamkniętych w ciągu całego cyklu życia tych obiektów,
- sformułowanie wniosków ukierunkowanych na doskonalenie systemu postępowania w zakresie ustanawiania terenów zamkniętych i ich stref ochronnych oraz procesu budowlanego na tych terenach,
- aplikację usystematyzowanych naukowo zagadnień realizacji procesu budowlanego obiektów inżynierii lądowej w zakresie obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa (lokalizowanych na terenach zamkniętych) w ujęciu multi dyscyplinarnym do praktyki zawodowej: planistów przestrzennych, inwestorów, wykonawców, eksploatantów, zarządców terenów zamkniętych oraz osób pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie na tych terenach.

Należy podkreślić, że osiągnięte zostały przez Habilitanta sformułowane we wstępie monografii cele naukowe oraz potwierdzona została prawdziwość tezy, że tereny zamknięte zabudowane obiektami budowlanymi inżynierii lądowej stanowiącymi infrastrukturę bezpieczeństwa państwa są integralnymi elementami systemu bezpieczeństwa państwa.

W mojej opinii oceniana monografia jest oryginalna, ujmuje kompleksowo i w sposób naukowy zagadnienie terenów zamkniętych stanowiących integralne elementy systemu bezpieczeństwa państwa, nie znajduje swojego odpowiednika w pozycjach książkowych dotyczących tej tematyki.

Podsumowując ten fragment recenzji stwierdzam, że przedłożone do oceny osiągnięcie naukowe Habilitanta w postaci monografii zatytułowanej „*Tereny zamknięte integralnym elementem systemu bezpieczeństwa państwa*” w wystarczający sposób wnosi istotny wkład w rozwój dyscypliny inżynieria lądowa i transport.

4. Ocena aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Trzecim warunkiem nadania stopnia doktora habilitowanego (art. 219 ustawy) jest wykazanie się aktywnością naukową realizowaną w innych podmiotach polskich lub zagranicznych. Na podstawie materiału zawartego w dostarczonych mi dokumentach dotyczących osiągnięć Habilitanta, do aktywności związanych z innymi podmiotami zaliczam:

- współpracę z Lotniczą Akademią Wojskową, w zakresie promotorstwa pomocniczego w rozprawie doktorskiej mgr Katarzyny Nikorowicz – Zatorskiej nt.: *„Usytuowanie przestrzenne lotnisk jako element kształtujący bezpieczeństwo transportu lotniczego w Polsce”*; promotor rozprawy płk. dr hab. Adam Radomyski, prof. LAW (brak jest w dokumentach daty ustanowienia tego promotorstwa), ale również w zakresie umowy podpisanej w grudniu 2017 roku z wówczas Wyższą Szkołą Oficerską Sił Powietrznych (obecnie Lotniczą Akademią Wojskową), z Wydziałem Bezpieczeństwa Narodowego i Logistyki w Dęblinie,
- trzy pobyty (krótkoterminowe): w Państwowym Uniwersytecie Technicznym w Brześciu (18-20.11.2017), w Narodowym Uniwersytecie Technicznym w Mińsku (20-23.02.2019), na Uniwersytecie Loyda w Chicago (25-27.10.2019) w ramach współpracy naukowej.
- współpracę z Białoruskim Narodowym Uniwersytetem Technicznym w Mińsku, Wydziałem Organizacji i Budownictwa, w wyniku podpisanej w lutym 2018 roku umowy w zakresie wymiany i poszerzania wiedzy w obszarze szeroko rozumianego bezpieczeństwa obiektów antropogenicznych,
- dużą aktywność po doktoracie na międzynarodowych konferencjach naukowych (11 konferencji: Kanada, Chiny, Polska) na których prezentował rezultaty swoich prac (20 referatów) i które, z pewnością stanowiły przyczynek do powstania monografii stanowiącej osiągnięcie naukowe.

Podsumowując ten fragment recenzji stwierdzam, że Habilitant wykazał się wystarczającą aktywnością naukową realizowaną na innej uczelni. Wprawdzie w autoreferacie nie wykazał szczegółowo zakresu prowadzonych badań naukowych w ramach wymienionych pobytów i umów (wyjątkiem jest promotorstwo pomocnicze

doktoratu realizowanego w Lotniczej Akademii Wojskowej) jednak niewątpliwie wywarły one wpływ na osiągnięcie naukowe wskazane jako wnoszące istotny wpływ w rozwój dyscypliny inżynieria lądowa i transport (monografia wydana w 2020 roku).

5. Ocena innych działalności

5.1. Działalność dydaktyczna i popularyzująca naukę

Działalność dydaktyczna dra inż. Adama Baryłki, w rozumieniu zatrudnienia w charakterze nauczyciela akademickiego, uszczegółowiona została w punkcie 2 niniejszej recenzji. Ponadto był on opiekunem 12 prac dyplomowych magisterskich i inżynierskich prowadzonych na Wydziale Logistyki oraz na Wydziale Inżynierii Lądowej i Geodezji Wojskowej Akademii Technicznej, był też recenzentem 14 prac dyplomowych. Sprawował także opiekę nad studentami w ramach praktyk zawodowych.

Był opiekunem kilkudziesięciu studentów i absolwentów uczelni wyższych w zakresie praktyk zawodowych do uzyskania uprawnień budowlanych (z Wojskowej Akademii Technicznej, z Politechniki Warszawskiej, z Politechniki Białostockiej, z Politechniki Lubelskiej).

W ramach popularyzacji nauki w latach 2015 – 2020 dr inż. Adam Baryłka był członkiem Komitetu Organizacyjnego Warszawskich, a następnie Mazowieckich Dni Techniki w Warszawie, odbywających się pod hasłem „Technika wczoraj i dziś”.

W ramach stowarzyszenia naukowo-technicznego koordynował projekty współfinansowane ze środków Unii Europejskiej, w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, w okresach:

- 01.09.2017 - 31.08.2019 - projekt „Szkoła z polotem” realizowany w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego na lata 2014 – 2020 oraz

- 01.01.2019 - 31.12.2019 - projekt doskonalenia zawodowego „Zawodowcy” realizowany w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2014 – 2020.

Opublikował ponadto kilka artykułów popularno – naukowych na łamach czasopism Inżynier budownictwa i Inżynier Mazowsza oraz na Forum Polskiej Gospodarki.

5.2. Działalność zawodowa

Dr inż. Adam Baryłka prowadzi aktywną działalność w zakresie współpracy z otoczeniem społecznym i gospodarczym jako rzeczoznawca budowlany, uprawniony projektant i biegły sądowy, może poszczycić się także udziałem w zespołach eksperckich.

Jest m.in.:

- rzeczoznawcą budowlanym w specjalności konstrukcyjno – budowlanej w zakresie wykonawstwa bez ograniczeń (od 2013r.) i w zakresie projektowania bez ograniczeń (od 2014 r.),
- biegłym sądowym przy Sądzie Okręgowym w Warszawie.

Posiada m.in.:

- uprawnienia budowlane projektowe i wykonawcze bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno – budowlanej oraz inżynieryjno - drogowej,
- uprawnienia projektowe bez ograniczeń w specjalności architektonicznej,
- uprawnienia budowlane projektowe w specjalności instalacyjnej.

Jest autorem i współautorem około 60 ekspertyz naukowo – technicznych, przeprowadził ponad 20 kontroli okresowych stanu technicznego różnych obiektów budowlanych, wykonał około 20 projektów budowlanych i wykonawczych budynków o różnym przeznaczeniu.

Jest m.in.:

- ekspertem w zakresie inżynierii lądowej opiniującym wnioski o finansowanie badań przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju,
- członkiem zespołu strategii rozwoju FSNT NOT,
- członkiem Narodowego Komitetu Rejestrowego Karty Zawodowej Inżyniera,
- członkiem Komisji w sprawie przyznania tytułu „Laur Innowacyjności”,

- członkiem Komisji konkursowej z ramienia Ministerstwa Rozwoju Pracy i Technologii w Ogólnopolskim Konkursie „Modernizacja Roku & Budowa XXI” (od 2021 roku),
- przewodniczącym Sądu Konkursowego w Głównym Urzędzie Nadzoru Budowlanego na projekt koncepcyjny domu jednorodzinnego o powierzchni zabudowy do 70 m² (od 2021 roku),
- członkiem Komisji IWIS 2021 – Międzynarodowej Warszawskiej Wystawy Wynalazków,
- przewodniczącym Zespołu doradczego Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego (od grudnia 2021 roku).

5.3. Działalność organizacyjna

Na działalność organizacyjną dra inż. Adama Baryłki składa się m.in.:

- Członkostwo i pełnienie funkcji w wielu międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach, jak np.:
 - od 2021r. – przedstawiciel Ministerstwa Rozwoju i Technologii w grupie Experts for the Subgroup on Materials,
 - od 2021r. - przedstawiciel Ministerstwa Rozwoju i Technologii w Radzie Wyrobów Budowlanych Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego,
 - od 2021r. - przedstawiciel Ministerstwa Rozwoju i Technologii w Radzie Sektorowej ds. Kompetencji w Budownictwie,
 - od 2021r. - członek Komitetu Sterującego Projektu Zintegrowany System Ograniczenia Niskiej Emisji (ZONE),
 - w latach 2019-2021 – Wiceprezes Zarządu Głównego Federacji Stowarzyszeń Naukowo – Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej,
 - od 2020r. – Prezes, a w latach 2010 – 2020 wiceprezes, Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Materiałów Budowlanych,
 - w latach 2018-2021 – Prezes Oddziału Warszawskiego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich,
 - od 2018r. – członek Głównej Komisji Rewizyjnej SIMP,

- od 2017r. – Prezes Zarządu Głównego Polskiego Stowarzyszenia Rzecznawców i Biegłych Sądowych,
- w latach 2014-2018 – Wiceprezes ds. naukowych Oddziału Warszawskiego SIMP,
- w latach 2016-2017 – Sekretarz Oddziału przy Zarządzie Głównym SITPMB.
- Udział w organizacji Warszawskich oraz Mazowieckich Dni Techniki, organizowanych przez Oddział Warszawski SIMP w latach 2015-2020.
- Przewodniczenie Komitetowi Organizacyjnemu II, III i IV Międzynarodowej Konferencji Naukowo – Technicznej „Problemy Inżynierii Bezpieczeństwa Obiektów Antropogenicznych” w latach 2017, 2019 i 2021.
- Członkostwo w komitetach Organizacyjnych kilku konferencji naukowo – technicznych o zasięgu krajowym i międzynarodowym.
- Organizacja licznych kursów i szkoleń dla kadry inżynierskiej w latach 2014-2021, organizowanych m.in. pod egidą: Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, ART. Media Technics, Instytutu Optoelektroniki WAT, Wojskowej Agencji Mieszkaniowej.

W podsumowaniu tego fragmentu recenzji bardzo pozytywnie oceniam efekty działalności Habilitanta na polu dydaktycznym i popularyzującym naukę oraz na polach zawodowym i organizacyjnym. Działalność ta jest bardzo bogata, budząca szacunek i uznanie, świadcząca o posiadanym już dużym autorytecie w środowisku naukowym oraz inżynierskim.

6. Konkluzja końcowa

Na podstawie przeprowadzonej oceny dorobku dra inż. Adama Baryłki zgodnie z art. 219 Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.) oraz art. 179.6 Ustawy z 3 .07.2018 r. – Przepisy wprowadzające, w mojej ocenie dr inż. Adam Baryłka spełnia w pełni wszystkie warunki stawiane kandydatom do nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynierijsko-technicznych w dyscyplinie Inżynieria lądowa i transport.

Uzasadnieniem dla mojej oceny jest spełnienie przez dra inż. Adama Baryłkę następujących warunków:

- posiada tytuł doktora uzyskany na podstawie przepisów obowiązujących w polskim prawie,
- osiągnięcie naukowe, w postaci autorskiej monografii zatytułowanej „*Tereny zamknięte integralnym elementem systemu bezpieczeństwa państwa*” wydanej w 2020 roku przez Akademicką Oficynę Wydawniczą EXIT, w mojej ocenie w wystarczający sposób wnosi istotny wkład w rozwój dyscypliny inżynieria lądowa i transport,
- wykazał się wystarczającą aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, która to aktywność niewątpliwie wpłynęła na osiągnięcie naukowe wskazane jako istotny wkład w rozwój dyscypliny inżynieria lądowa i transport,
- posiada bardzo bogate osiągnięcia dydaktyczne i popularyzujące naukę oraz zawodowe i organizacyjne, budzące szacunek i uznanie, zaświadczone o już dużym autorytecie zdobytym w środowisku naukowym oraz inżynierskim.